

ἢ τούτων ἢ οὐδὲν ἕτερον δὲ πνεῦσιν, σκεπτόμενον. A
 δοκεῖ δὲ πρὸς τὰ τῶν σωμάτων πέρας, ὅτι ἐ-
 πιφανεια καὶ γραμμὴ καὶ στιγμὴ καὶ μονάς,
 εἴ οὐσία, καὶ μέλλον ἢ τὸ σῶμα καὶ τὸ πε-
 ριόν. ἐπὶ παρὰ τὰ αἰδητά, οἱ μὲν ἐκ οὐόντων
 εἴ οὐδὲν περιούτων, οἱ δὲ πλείων, καὶ μέλλον
 ὄντα αἰδία, ὡς παρὰ Πλάτων τὰ τε εἶδη καὶ τὰ
 μαθηματικά, δύο οὐσίαις τρεῖσι δὲ τῶν εἴδῶν
 αἰδητῶν συμμετρῶν οὐσίαι. Σπουσππος δὲ B
 καὶ πλείους οὐσίαις διπλῶν τῶν ἐνός ἀφ' ἀμφοῦ,
 καὶ ἀρχάς ἐκείνης οὐσίαις ἀλλήλων ἑπι-
 δρῶν, ἀλλήλων ὅ μὲν αἰδίων, ἔπειτα ψυχῆς
 καὶ τῶν δὴ τῶν εἴδων ἐπικτείνει τὰς οὐ-
 σίας. ἔνοι δὲ τὰ μὲν εἶδη καὶ τῶν ἀριθμῶν,
 τῶν αὐτῶν ἔχον φασὶ φύσιν τὰ δὲ ἄλλα ἐ-
 χούμενα, γραμμῶν καὶ ὀπίπεδα, μέχρι πρὸς
 τῶν τῶν οὐρανῶν οὐσίαι καὶ τὰ αἰδητά. ἀπὲρ
 δὲ τούτων, τί λέγεται καλῶς καὶ πίνες εἰσὶν
 οὐσίαι, καὶ πότερον εἰσὶ πίνες παρὰ τὰς αἰ-
 δητάς, ἢ ἐκ εἰσὶ καὶ αὐτῶν πῶς εἰσὶ, καὶ πό-
 τερόν ἐστι τις χωριστὴ οὐσία, καὶ διὰ τί, καὶ
 πῶς, ἢ οὐδέ μίαν παρὰ τὰς αἰδητάς σκεπτόμενον
 ἕναυτοῦ ποσειδῶντος παρὰ τὸν τῶν οὐσίαις τί δεῖ.
 Κεφάλαιον γ.

Λέγεται δὴ οὐσία, εἰ μὴ πλεοναχῶς,
 ἄλλ' ἐν τῇ πρώτῃ γὰ μάλιστα. καὶ γὰρ τὸ
 τί τῶν εἴδῶν καὶ τὸ καὶ τοῦ, καὶ τὸ γένος, ἢ οὐσία
 δοκεῖ εἶναι ἐκείνη, καὶ τέταρτον πέταρον, τὸ ὑπο-
 κείμενον, τὸ δὲ ὑποκείμενον δεῖ, καὶ οὐ τὰ
 ἄλλα λέγεται, ἐπειδὴ δὲ αὐτὸ μικρὸν κατ'
 ἄλλου. διὸ παρὰ τὸν ἀπὲρ τούτου διαφορῶν.
 μάλιστα δὲ ἀπὲρ εἶναι οὐσία τὸ ὑποκείμενον
 παρὰ τὸν, τοῦτον δὲ εἶπον μὲν πῶς, ἢ ὕλη
 λέγεται ἄλλο δὲ εἶπον ἢ μορφή τρεῖτον δὲ,
 τὸ ἐκ τούτων λέγω δὲ τῶν μὲν ὕλην, ὅτι τὸν E
 χαλκόν τῶν δὲ μορφήν, τὸ γένος τῆς ἰδέας
 τὸ δὲ ἐκ τούτων, πῶς ἀφ' ἑαυτῶν τὸ αἰώλον.
 ὥστε εἰ τὸ εἶδος τῆς ὕλης πρότερον καὶ μέλλ-
 ον ὄν, καὶ τὸ ἐξ ἀμφοῦν πρότερον ἔσται, διὰ
 τὸν αὐτὸν λόγον. νῦν ἢ οὐδὲν τύπος εἴρηται,
 τί ποτ' ἐστὶν ἡ οὐσία, ἢ τὸ μὴ κατ' ὑποκει-
 μένου, ἀλλὰ κατ' οὐ τὰ ἄλλα. δεῖ δὲ οὐ
 μόνον οὕτως οὐ γὰρ ἰκανόν. αὐτὸ τε γὰρ πῶς
 αἰδητόν. καὶ ἐπὶ ἢ ὕλη οὐσία γίνεται. εἰ γὰρ
 μὴ αὐτὴ οὐσία, πῶς ἐστὶν ἄλλη διαφύγει.
 παρὰ τὸν ἑαυτῶν γὰρ εἶναι ἄλλαν, οὐ φάμεν οὐ-
 δὲν ὑποκείμενον. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα, εἶναι συμμε-
 τῶν πείδη, καὶ ποιήματα, καὶ διωμάεις τὸ ὅ μῆκος καὶ πλάτος καὶ βάθος, ποσότητες πίνες

an harum quidem nulla, sed aliqua alia
 considerandum est. Videtur autem qui-
 busdam, corporis terminos: ut superficies,
 lineam, punctum, & unitatem substantias
 esse, & magis quam corpus & solidum.
 Item, præter sensibilia, quidam non putãt
 aliquid esse tale: quidã plura, & quæ magis
 sempiterna sunt: sicuti Plato, & ipsas spe-
 cies, & mathematica, duas substantias: ter-
 tiam verò, sensibilem corporum
 substantiam. Speusippus verò etiam plures
 substantias ab vno incipiens, & principia
 cuiusque substantiæ, aliud numerorum, ali-
 ud magnitudinum, deinde animæ: &
 hoc modo extendit substantias. Quidam
 autem, species quidem, & numeros ean-
 dem habere naturam aiunt: cætera verò
 sequentia, lineas, & superficies, usque ad
 cæli substantiam, & sensibilia. De his igitur
 quid bene, quidve non bene dicatur,
 & quæ substantiæ sint, & vtrum aliqua
 præter sensibiles sint, necne, & hæc quomo-
 do sint, & vtrum est aliqua separata sub-
 stantia, & cur, & quomodo, an nulla præ-
 ter sensibiles, perscrutandum est, descri-
 pta primò substantia, quidnam sit.

CAPVT III.

Dicitur autem substantia, si non pluri-
 bus, saltem quatuor modis. Maximè
 etenim quod erat esse, & vniuersale, &
 genus, substantia cuiusque esse videtur: &
 quantum, subiectum. Subiectum autem est,
 de quo cætera dicuntur: illud verò non
 amplius de alio. Quare primò de eo de-
 terminandum est. Maximè nanque sub-
 stantia, subiectum primum esse videtur.
 Tale vero, quodam modo quidem mate-
 ria dicitur, quodã modo vero forma: ter-
 tium vero, quod ex his est. Dico autè ma-
 teriam quidem, vt æ: formam autem figu-
 ram ideã: quod vero ex his est, totam sta-
 tuam. Vnde si species prior materia est, &
 magis ens, illud quoque, quod ex ambo-
 bus est, prius erit, ob similem rationem.
 Nunc itaque quidnam substantia sit, quasi
 in figura dictum est, quod non de subie-
 cto, sed de quo cætera. Oportet autem,
 non ita solum: non enim sufficiens est.
 Et hoc nanque ipsum, non est manife-
 stum. Et item, materia, substantia est. Nam
 si hæc non est substantia, quæ alia esset,
 figeret nos. Demptis etenim cæteris, ni-
 hil aliud remanere videtur: cætera nan-
 que, passionis corporum, & effectiones,
 & potentia sunt: longitudo vero latitu-
 do, & profunditas, quantitates quædam,